

Predmet: Darko Radivoj – Tenja

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2-38/2010

Glavni pretres: 29.09.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dušanke Danilović

U novembru 1991, u ambulantu su doveli ranjenog vojnika, ne seća mu se imena, pamti da je bio iz Zagorja. Dovezli su ga *Ladom nivom* i uveo ga je Zoran Danilović. Ne seća se da li je u vozilu bio još neko sem Danilovića. U ambulanti nije imalo uslova za bilo kakvu hiruršku intervenciju, te je ranjeniku sanirala nogu i previla ga. Nakon toga ga je preuzela policija, ne zna da li vojna ili civilna. Kasnije je čula priče da su ga ubili. Ambulanta je bila smeštena u maloj privatnoj kući, sa malim predvorjem, hodnikom, velikom dnevnom sobom koja je preuređena u ambulantu. Unutra je bio jedan krevet za pregled pacijenata. Vojni stacionar bio je smešten u kući preko puta njih. Kasnije je saznala da je istog dana pružena pomoć licu sa prezimenom Momčilović.

Optuženog nikada nije videla niti ga je upoznala. Poznavala je njegovog oca, koji je živio preko puta njene sestre.

Ispitivanje svedoka Branka Grkovića

Poznaje optuženog Radivoja.

Pozvali su ga da formira stanicu policije u Tenji u maju ili junu [1991]. Počeo je da traži profesionalce i sakupio je oko 50 ljudi, među prvima Miroslava Momčilovića, Branka Stijepanovića i optuženog Radivoja. Bio je podređen komandantu TO Tenja Jovu Rebrači. Vojna policija formirana je kasnije, ali se nije održala i ubrzo se rasformirala i ljudi su prešli u civilnu policiju. Na početku su bili su u civilnoj odeći i 20 dana kasnije dobili su prve uniforme od *Arkana*. Nisu tada imali automatske puške, svako je nosio šta je imao od sopstvenog oružja.

Policija je iša u oružane sukobe. U napadu na selo Seleš poginulo je sedam pripadnika TO Tenja, Zbog toga je Jovo Rebrača tražio je od njih da idu u borbu. Ne seća se da li je optuženi učestvovao u toj borbi. Pamti da je tada ranjen Momčilović i još nekoliko momaka. Kada se vratio u stanicu video je u dežurani jednog čoveka. Pitao je dežurnog Stjepanovića ko je čovek, i on mu je rekao da je to zarobljeni vojnik. Zarobljenik je sedeo tako da nije primetio da je ranjen. Zvao je Jovu Rebraču, koji je odmah došao u stanicu. Kada je zatvorenik ustao, video je da je ranjen u koleno. Nije video optuženog Radivoja u stanici policije. Tada je došao jedan doktor, dobrovoljac iz Sarajeva i rekao je da ranjenik treba da ide u ambulantu. Nakon razgovora sa Jovom, krenuli su da vode ranjenika u ambulantu i Stjepanović se ponudio da ih odveze svojim zelenim *fićom*. Išao je još neko sa njima, ali ne zna ko. Nakon zbrinjavanja u ambulanti, ranjenika je trebalo da odvedu u vojni stacionar u Boboti. Radio-veze bile su isečene i nije mogao bilo koga da obavesti da je zarobljenik na putu za Bobotu. Čuo je da su zarobljenika ubili. Ne zna da je tada

bio pokrenut bilo kakav postupak povodom ubistva hrvatskog vojnika. Bilo je tada pojedinačnih ubistava Hrvata. Seća se i ubistva lica sa prezimenom Bačić, ali ne zna ništa o tome.

Optuženi Radivoj bio je mlad i jako nedisciplinovan kada je došao. Od početka se nisu slagali. Slao ga je nekoliko puta kod Jove, nakon čega se optuženi smirivao i nakon nekog vremena opet bi nešto uradio. Jednom prilikom optuženi je bez dozvole uzeo njegova kola i tada mu je udario šamar. Sem toga nisu imali fizičkih sukoba. Optuženi je imao devojk u Pačetini i stalno je odlazio kod nje. U septembru ili oktobru 1991. optuženi Radivoj udaljen je iz policij. Misli da je optuženi tada prešao u TO, ali nije siguran. Nije bilo pisane dokumentacije o tome ko je bio pripadnik koje formacije. Prve legitimacije i prvo slikanje u policiji imali su 1992. godine.

U nastavku dokaznog postupka čitanji su pisani dokazi iz spisa predmeta.

Komentar:

Svedokinja Dušanka Danilović saslušana je putem video-konferencijske veze sa Županijskim sudom u Osijeku.

Optuženi Radivoj naveo je da svedok Grković ne govori istinu, te da je on bio pripadnik policije i nakon septembra 1991, da je primio platu u decembru 1991. i da ima policijsku legitimaciju i zajedničku fotografiju iz decembra 1991. godine. Naveo je da nije tačno da je u tom periodu imao devojk u Pačetini već u Pančevu [Srbija] i da su ga u stanici zafrkavali da *ide Gurgula kod devojke u Pančevo.*